

מ"ת 55233/10/17 - מדינת ישראל נגד מ א

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 55233-10-17 מדינת ישראל נ' א (עציר)
תיק חיצוני: 461203/2017

בפני כבוד השופט עמי קובו
מבקשים מדינת ישראל
נגד מ א (עציר)
משיבים
ב"כ המבקשת: עו"ד אורית לרך
ב"כ המשיב: עו"ד ערן צלניקר

החלטה

רקע

1. בקשת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

בד בבד עם הבקשה, הוגש נגד המשיב כתב האישום אשר מייחס לו עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) ו- 29 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); **נשיאת נשק שלא כדין**, לפי סעיף 144(ב) לחוק; ו**ירי באזור מגורים**, לפי סעיף 340א לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המשיב ומר ע א (להלן: "**המתלונן**") הנם אחים המתגוררים בשכנות בX. בין המשיב למתלונן התגלע סכסוך במהלכו נהג המתלונן לגדף את המשיב ואת רעיית המשיב (להלן: "**ל**"). ביום 18.10.17, פגש המשיב את המתלונן ול' מחוץ לביתם, המתלונן החל לגדף את ל ובתגובה התפתח ביניהם ריב במהלכו דחף המתלונן את המשיב. מיד לאחר מכן עזב המשיב את המקום כשחמתו בערה בו. **בשלב זה גמלה החלטה בליבו של המשיב לפגוע במתלונן. לשם כך הצטייד המשיב באקדח ושם פעמיו לביתו של המתלונן. באותה עת שהה המתלונן בחצר ביתו, המשיב הגיע למקום וירה לעבר המתלונן תוך שהוא אומר לו "אני אהרוג אותך". בשלב זה ולמשמע היריות הגיעו למקום ילדיו הקטינים של המתלונן, והבחינו במתלונן שרוע על הקרקע כשהוא מדמם. בהמשך השליך אחד הילדים מקל אל עבר המשיב ובתגובה כיוון המשיב את האקדח לכיוונו של הילד, מיד לאחר מכן ירה המשיב מספר יריות באוויר וברח מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו למתלונן 4 פצעי ירי בבטן שמאלית תחתונה, 4 פצעי ירי בירך ובשוק ימין והוא נזקק לטיפול רפואי דחוף במסגרתו נותח ואושפז למשך 7 ימים.**

3. ביום 3.12.17 לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות קבעתי בנושא **הראיות לכאורה** כי בכל הנוגע לעובדות אשר מבססות את העבירות המפורטות בכתב האישום בנוגע לכך שהמשיב ירה במתלונן ופגע בו, קיימת תשתית של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת, אך קיימת חולשה ראייתית קלה.

בכל הנוגע לאמור בסיפא של סעיף 6 לכתב האישום, לפיו הילד (ג.ג.) השליך מקל אל עבר המשיב, ובתגובה כיוון המשיב את האקדח לכיוונו, קיימת חולשה ראייתית משמעותית, וזאת בשים לב לכך שדברים אלה מבוססים על גרסת ג.ג בלבד, ולאור הקושי הקיים בגרסה זו, אשר נגבתה על ידי חוקרת ילדים אשר התקשתה להעריך את מהימנות דבריו.

בכל הנוגע לאמור בסעיף 7 לכתב האישום, לפיו המשיב ירה מספר יריות באוויר, קיימת חולשה ראייתית מסוימת, וזאת בשים לב לכך שדברים אלה מבוססים על גרסאותיהם של שני ילדיו של המתלון (א.א. וג.ג.), אך לא נזכרים בעדותו של המתלון (אשר יתכן שלא ראה את הדברים לאחר שנורה) ואף אינם נזכרים בגרסתו של עד שנכח במקום במועד הרלוונטי והבחין בירי (פ א.).

תסקירי שירות מבחן

4. בתסקיר מיום 13.12.17 התייחס שירות המבחן לכך שהמשיב הינו כבן 40, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאי שנה עד 12. מתפקד ביציבות בעבודתו כנהג גרר כ- 7 שנים. גדל במערך משפחתי מורכב וחווה עזובה רגשית, חינוכית וכלכלית, התחבר לחברה שולית, בעבר השתמש בסמים באופן מזדמן והסתבך בפלילים. מדבריו ניתן היה להתרשם מדינמיקה סבוכה ביחסי האחים ומקונפליקט מתמשך בינו לבין המתלון, אותו תופס כמי שמתנהל באופן כוחני ופוגעני כלפי המשפחה. שלל התנהגות פוגענית כלפיו או הסלמה ביחסיהם, והדף כל ניסיון לבחון קשיים וכן דפוסי התמודדות במצבי קונפליקט. בהערכת הסיכון במצבו התייחס שירות המבחן ליציבות התעסוקתית ולכך שאינו מאופיין בקווים אלימים קבועים או בקושי קבוע בשליטה בכעסים כשנראה כי המיוחס לו הינו חריג וקיצוני. לצד זאת, התייחס שירות המבחן לדינמיקת היחסים המורכבת והטעונה בינו לבין המתלון ולזמינות לנשק ועמדות המאשרות אלימות במצבים מסוימים, וכן נכונות לפגוע פיזית בן משפחה. **בשקול הפרמטרים נמצא כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו בינוני וכי חומרתה הצפויה של התנהגות אלימה תהיה בדרגה בינונית.** שירות המבחן בחן מספר מפקחים והתרשם כי החלופה המוצעת אינה הולמת את הסיכון בשחרורו של המשיב וכי הפיקוח האנושי שהוצע אינו מסוגל להתנהלות סמכותית, מציבת גבול וממתנת. לאור זאת לא המליץ שירות מבחן על שחרורו.

5. בתסקיר משלים מיום 1.1.18 נבחנה חלופת מעצר אחרת ב---, שהינה חלופה מרוחקת, בפיקוחם של אחותו של המשיב וגיסו בביתם, וכן בפיקוח דודו של המשיב. באשר לגיסו של המשיב, שירות המבחן התרשם כי הוא מכיר ומודע לקיומו של קשר סבוך בין המשיב למתלון ותופס עצמו כמי שיוכל לסייע למשיב למתן תגובותיו. שירות המבחן התרשם כי הגיס מבין את חומרת המיוחס למשיב ומודע לקשיים עימם הוא מתמודד וכי הוא נערך לזהות מצבי סיכון ולהתנהל בסמכותיות בהקשרם. באשר לאחותו של המשיב התרשם שירות המבחן כי היא רואה בחומרה את נסיבות המעצר ומסוגלת להתנהלות סמכותית. שירות המבחן התרשם כי לשניהם גישה רצינית וכי הם מתאימים לשמש כמפקחים בביתם ב---. שירות המבחן שב ובחן את דודו של המשיב, אשר בתסקיר הראשון לא הומלץ, והתרשם כי הדוד הגמיש את עמדותיו והבנתו העמיקה מאז התסקיר הקודם. שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים מודעים לחומרת האישומים וכי כיום קיימת התארגנות רצינית יותר ההולמת את נסיבות התיק. כמו כן, נוכח הקונפליקט המשפחתי העריך שירות המבחן כי יש צורך גם בפיקוח אלקטרוני וזאת עד לביסוס גבולות וקביעות במסגרת החלופה, אשר ישמש מרכיב חיצוני מציב גבול נוסף שייסע להתנהלותו ולהיענותו של המשיב לסמכות המפקחים. לפיכך המליץ שירות המבחן על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד אורית לרך, מדובר בתיק חמור שבחמורים, מעשיו של המשיב נעשו על רקע סכסוך ארוך ומתמשך בינו לבין המתלונן, כאשר למימוש מעשיו הצטייד המשיב בנשק חם. מעשיו של המשיב בוצעו באופן קר ומחושב, ולא מתוך דחף רגעי. המשיב ביצע את הירי בלב שכונת מגורים לאור יום בפני ילדיו של המתלונן, ולא היה בדבר כדי להרתיעו. המשיב איים במהלך האירוע שיהרוג אותו וירה לעברו לא פחות מ-8 כדורים שפגעו בו וגרמו לפציעתו. רק בנס לא נגרם נזק חמור יותר. העובדה שהאקדח מעולם לא נתפס מוסיפה מסוכנות נוספת. למשיב 6 הרשעות קודמות, ריצה שני מאסרים בעבודות שירות. החולשה הראייתית המשמעותית נקבעה רק באשר לסעיף שאינו בלב בקשת המעצר ולא לגבי ליבת האישומים. לא ניתן לתת אמון במשיב. התסקיר הראשון התייחס לכך שהמשיב ממוקד בעצמו והודף כל ניסיון לבחון קשיים. נקבעה מסוכנות בינונית. שירות המבחן שלל את המפקחים, בהם הדוד, ולא המליץ על שחרורו של המשיב. בתסקיר השני שירות המבחן מתייחס שוב לדוד כמפקח ואומר שכעת הוא הגמיש את עמדותיו והוא מסוגל להתייחס "למתיחות ביחסים". לא מדובר במתיחות ביחסים אלא בסכסוך מתמשך שהוביל לירי של 8 כדורים. המפקח מקטין את הסכסוך ויש לכך חשיבות. אין באיזוק אלקטרוני כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ועל כן יש מקום להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

7. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ערן צלניקר, בניגוד לדברים שנאמרו על-ידי ב"כ המבקשת, הרי שהמשיב עוד לא הורשע בביצוע המעשים המיוחסים לו, חמורים ככל שהיו, והראיות הן לכאורה בלבד. את החלופה יש לבחון אל מול עוצמת הראיות. בתיק זה נקבע כי קיימת חולשה ראייתית. חומרת העבירה כשלעצמה אינה יכולה לשמש כקרקע היחידה להחלטת מעצר. שירות המבחן לא קובע כי המשיב הוא מסוכן, אלא אומר כי המסוכנות הנשקפת ממנו היא בינונית. התסקיר ביחס למשיב הינו חיובי. עברו הפלילי ישן ואין המדובר בעבירות שנמצאות בליבה של האירועים המיוחסים לו אלא בשוליים. שירות המבחן התרשם כי המשיב אינו מאופיין בקווים אלימים או בקושי בשליטה בכעסים. המשיב יציב תעסוקתית, נשוי ואב לילדים. אין כל אינדיקציה לכך שלא ניתן לתת בו אמון. המפקחים מבינים את חומרת המעשה המיוחס לו ונמצאו מתאימים, מדובר חלופה מרוחקת ובמפקחים ראויים, ועל כן אין צורך אף בפיקוח אלקטרוני אותו ממילא ביקש שירות המבחן רק לשלב הראשוני. לפיכך עתר ב"כ המשיב להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

דין ומסקנות

8. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקירי שירות המבחן **שוכנעתי כי יש להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ואנושי ובתנאים מגבילים נוספים, חלף מעצרו בכליאה ממש.**

9. **בכל הנוגע לעילת המעצר**, הרי שקיימת עילת מעצר ברף גבוה. ראשית, עבירות הנשק והחבלה בכוונה מחמירה, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הואיל ומדובר ב"עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם". חזקת המסוכנות קמה אף מכוח עבירת הנשק כשלעצמה. העובדה כי המשיב ביצע את הירי לאור יום, בנוכחות אנשים אחרים וכשבקרבת מקום לכאורה נמצאים ילדיו של המתלונן, וכן כי האקדח בו השתמש לא נמצא,

מלמדת אף היא על מסוכנות משמעותית. הלכה היא כי רק במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול את המסוכנות כשמדובר בעבירות בנשק ולהצדיק חלופת מעצר (ראו בש"פ 10037/16 **מדינת ישראל נ' עבאס** (23.12.16)).

10. סעיף 22ב(א) לחוק המעצרים קובע כי מקום שבו מוצא בית המשפט כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך הקבועה בסעיף 21(ב)(1) לחוק, קרי בדרך של שחרור ממש, הרי שהוא רשאי לבחון האם ניתן להשיג אותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 2191/15 **מדינת ישראל נ' שראפי** (08.04.15); בש"פ 2819/15 **פלואני נ' מדינת ישראל** (17.05.15); בש"פ 3545/15 **מדינת ישראל נ' חיים** (08.06.15); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (09.12.15); בש"פ 4256/16 **חסין נ' מדינת ישראל** (20.7.16)).

11. הלכה פסוקה היא כי שקילת האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, טעונה בחינה דו שלבית. ראשית, על בית המשפט לבחון אם חלופה כלשהי למעצר - בין אם על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין אם בחלופת מעצר - עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת (ראו: בש"פ 4658/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, (9.7.15); בש"פ 3648/14 **מדינת ישראל נ' עביד**, (22.5.14)).

ככל שקיימת חלופה כזו, בית המשפט יבחן את החלופות הקונקרטיות המוצעות בעניינו של המשיב ואת מידת התאמתן להשגת התכלית של הפחתת המסוכנות והחשש מפני שיבוש ההליך (ראו בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלואני** (10.8.15); בש"פ 4327/15 **פלואני נ' מדינת ישראל** (25.6.15)).

12. לפיכך, נשלח המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר הראשון עולה כי המשיב הינו כבן 40, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאי שנה עד 12. מתפקד ביציבות בעבודתו כ- 7 שנים. שירות המבחן התייחס לכך כי המשיב אינו מאופיין בקווים אלימים קבועים או בקושי קבוע בשליטה בכעסים כשנראה כי המיוחס לו הינו חריג וקיצוני. להערכת שירות המבחן המשיב ממוקד בהתנהגותו האלימה של המתלונן והדף כל ניסיון לבחון קשיים ודפוסים התמודדות במצבי קונפליקט. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירת אלימות הינו בינוני וכי חומרתה הצפויה של התנהגות אלימה תהיה בדרגה בינונית. שירות המבחן שלל תחילה את חלופה המעצר הראשונה שהוצעה לו, אך בהמשך התקבל תסקיר משלים אשר המליץ על המשך מעצר בפיקוח אלקטרוני ובחלופה השנייה שהוצעה.

13. לאחר שבחנתי את תסקירי שירות המבחן ואת מכלול נסיבות התיק, שוכנעתי כי אין מקום להורות על שחרור של ממש של המשיב לחלופת מעצר. עם זאת, באיזון בין רמת המסוכנות לבין טיב החלופות המוצעות סבורני כי ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שיפורט להלן.

14. המשיב נעדר דפוסים עבריינים ושירות המבחן התרשם כי המעשים המיוחסים לו הינם חריגים להתנהלותו. אמנם למשיב עבר פלילי ואולם סבורני כי אין המדובר בעבר פלילי מכביד ורלוונטי. למשיב 5 הרשעות קודמות (ורישום ללא הרשעה) בעבירות של העלבת עובד ציבור, ניסיון הסעת שב"ח, סיוע להתחזות, הסעת שב"ח, החזקת סם לצריכה עצמית, תקיפת בת זוג וכן הפרעה לשוטר. ההרשעה המאוחרת ביותר בזמן הינה משנת 2016 (העלבת עובד ציבור). כמו כן עבירת האלימות היחידה בה הורשע הינה משנת 2000 ובגינה הוטל עליו מאסר על תנאי בלבד. המשיב לא ריצה בעברו מאסר מאחורי סורג וברח (במבחן מעבודות שירות בעבירות של הסעת שב"ח).

15. סבורני כי המתואר בכתב האישום וכן האמור בתסקירי שירות המבחן מובילים למסקנה כי מסוכנותו של המשיב הינה מסוכנות קונקרטית אשר מתייחסת למתלונן וזאת על רקע הסכסוך המתמשך הקיים ביניהם.
16. בהקשר זה יש לציין כי בעבירות מסוג זה אכן הכלל הינו של מעצר ממש, ורק במקרים חריגים יש מקום להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני. עם זאת, בהינתן חלופת מעצר ראווה ומרוחקת, אין המדובר ברף מסוכנות שאינו מאפשר כל אפשרות להסתפק בחלופה שאינה בדרך של מעצר ממש. בהקשר זה מן הראוי להפנות, בין היתר, להחלטות הבאות של בית המשפט העליון:
- א. החלטת כב' השופט ס' ג'ובראן בבש"פ 1155/14 **מדינת ישראל נ' בילאל** (16.2.14) (חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והפרת הוראה חוקית, עבר פלילי קל);
- ב. החלטת כב' השופט ח' מלצר בבש"פ 4101/16 **טאהא נ' מדינת ישראל** (16.6.16) (חבלה בנסיבות מחמירות ועבירות בנשק);
- ג. החלטת כב' השופט ע' פוגלמן בבש"פ 404/14 **מדינת ישראל נ' אבו עאבד** (21.1.14) (חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק, וירי באזור מגורים);
- ד. החלטת כב' השופטת דפנה ברק ארז בבש"פ 8910/12 **עותמן נ' מדינת ישראל** (16.12.12) (עבירות הריגה ונשיאת נשק, עורר בעל עבר פלילי שריצה מאסר בגין עבירת אלימות);
- ה. החלטת כב' השופט זילברטל בבש"פ 2397/14 **אלעתאיקה נ' מדינת ישראל** (9.4.14) (חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק, קשירת קשר, ניסיון הצתה ועוד);
- ו. החלטת כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 1802/13 **מדינת ישראל נ' אבו ג'אבר** (12.3.13) (עבירות של ניסיון רצח ונשיאת נשק שלא כדין, כאשר תסקירי שירות המבחן היו שליליים);
17. מכאן, שהמשיב צולח את המבחן הראשון, לפיו ברמה העקרונית, ככל שקיימת חלופת מעצר ראווה, ניתן להפיג את מסוכנותו של המשיב. לפיכך, יש להמשיך ולבחון את המבחן השני, קרי: האם חלופת המעצר המוצעת יש בה כדי להשיג את מטרת המעצר.
18. שירות המבחן בחן אפשרות להמשיך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בחלופה מרוחקת, בעיר --- , בפיקוח אחותו, גיסו ודודו, מהם התרשם שירות המבחן באופן חיובי, כי מודעים לחומרת האישומים וכי קיימת התארגנות רצינית ההולמת את נסיבות המקרה. כמו כן בחן שירות המבחן בשנית את דודו של המשיב כמפקח נוסף, אשר בתסקיר הראשון לא הומלץ עליו, לגביו התרשם שירות המבחן כי הגמיש עמדותיו ויכול היה להתייחס למתיחות ביחסים בין המשיב למתלונן. על כן התרשם שירות המבחן כי השלושה יכולים לבסס פיקוח צמוד ורציף, וזאת לצד פיקוח אלקטרוני כמרכיב חיצוני מציג גבול נוסף אשר יסייע למשיב למתן התנהלותו ולהיענות לסמכות המפקחים.
19. המפקחים אחותו, גיסו ודודו של המשיב, נבחנו על ידי שירות המבחן ונמצאו מתאימים. המפקחים התייצבו בבית המשפט ונחקרו, והתרשמתי כי הם מבינים היטב את תפקיד הפיקוח, ויכולו לבצע את תפקידם כנדרש. בנסיבות אלה, סבורני כי קיימת חלופת מעצר ראווה שתוכל להפיג את מסוכנות המשיב.

יתר על כן, בתיקים מסוג זה קיימת חשיבות רבה לחלופה מרוחקת מאוד (ראו החלטת כב' השופט א' שהם בבש"פ 7792/12 ג' בארין נ' מדינת ישראל (1.11.12)). במקרה דנן, כאשר העבירה בוצעה לכאורה בא, שם מתגורר ועובד המתלונן, והחלופה המוצעת הינה ב---, ובפיקוח אלקטרוני, סבורני כי מדובר בחלופה שיש בה כדי להפחית באופן משמעותי את המסוכנות.

20. בהתאם להוראת סעיף 22ב' (ב) לחוק המעצרים אם מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני על מי שנאשם בעבירות המפורטות בסעיף, אלא אם שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני. במקרה דנן, סבורני כי הטעמים המיוחדים אשר יש בהם כדי להצדיק הסתפקות במעצר בפיקוח אלקטרוני הינם: התסקיר החיובי והמלצת שירות המבחן; עבר פלילי שאינו מכביד ואינו בעבירות דומות; חלופה מרוחקת מאוד וראויה, מסוכנות ספציפית כלפי המתלונן, והיות המשיב במעצר מזה תקופה משמעותית (מאז חודש אוקטובר 2017), אשר יש להניח שאף בה יש כדי להפחית את המסוכנות.

שיקול נוסף נוגע לעוצמת הראיות. בהחלטה בעניין הראיות לכאורה נקבע כי קיימות אמנם ראיות לכאורה בעוצמה מספקת, אך קיימת חולשה ראיתית קלה בנוגע לעובדות אשר מבססות את העבירות המפורטות בכתב האישום (קרי: ליבת כתב האישום). בנוגע לחלקים אחרים בכתב האישום נקבעה חולשה ראיתית רבה יותר (איום לעבר הילד וירי באוויר). כידוע, קיימת מקבילית כוחות בין עוצמת הראיות לבין עוצמת העילה, כאשר חולשה ראיתית, אף במקרה שאינה משמעותית, יש בה כדי להתווסף לאיזון בין מכלול השיקולים.

21. בנסיבות אלה, ובאיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי בשלב זה יש להורות על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בעיר --- בפיקוח המפקחים, ובתנאי מעצר בית מלא, ובערבויות גבוהות אשר יבטיחו את קיום התנאים. נתקבלה חוות דעת חיובית של היחידה לפיקוח אלקטרוני.

22. בשולי הדברים יצוין, כי בכל הנוגע לעמדת שירות המבחן לפיה הפיקוח האלקטרוני נדרש אך בשלב הראשון שלאחר היציאה מבית המעצר, וזאת עד לביסוס גבולות במסגרת החלופה, אין דעתי כדעת שירות המבחן. סבורני כי לנוכח רף המסוכנות, הפיקוח האלקטרוני נדרש בנסיבות המקרה לזמן ממושך וארוך, ולא רק כשלב ביניים.

סוף דבר

23. אשר על-כן, אני מורה על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ובתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בכתובת: ---- ב--- (ללא אפשרות ליציאה לשטח החצר).

ב. מעצר הבית יהיה בפיקוח לסירוגין של המפקחים הבאים:

(1) מר ח', ת.ז. ..., גיסו של המשיב.

(2) גב' ה א, ת.ז., אחותו של המשיב.

(3) מר ש א, ת.ז., דודו של המשיב.

ג. איסור יצירת קשר עם המתלונן או עם מי מעדי התביעה בין במישרין בין בעקיפין, לרבות באמצעות הטלפון.

ד. איסור כניסה לא.

ה. המשיב יתייצב לכל הדיונים בעניינו.

ו. צו עיכוב יציאה מהארץ. המשיב יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 22.1.18 שעה 12:00.

ז. צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

24. להבטחת תנאי השחרור ינתנו הערבויות הבאות:

א. התחייבות עצמית בסך של 100,000 ₪.

ב. שלוש ערבויות צד ג' בסך של 100,000 ₪, אשר תחתמנה על-ידי המפקחים לעיל.

ג. הפקדת עירבון כספי בסך של 60,000 ₪, כאשר מתוך סכום זה סך של 40,000 ₪ הינו תנאי לתחילת הפיקוח האלקטרוני, והיתרה תופקד תוך 30 ימים ממועד זה.

מזכירות בית-המשפט תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.

לא יעמוד המשיב בתנאים האמורים, יוותר במעצר ויובא לבדיקת ערבויות ביום 28.1.18 שעה 8:30.

יפר המשיב תנאי מהתנאים האמורים, יעצר ויובא בפני שופט תורן תוך 24 שעות.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.